

закона, на българската конституция. Именно обяснявахъ законността.

— На Оттоманския ли законъ?

— Не, но на конституцията.

— На кого обяснявахте тая законность и пр.?

— На читателитѣ, които разбиратъ.

— Какъвъ бѣше вашия вѣстникъ?

— Опозиционенъ вѣстникъ, но въ границитѣ на закона.

— Каква программа имаше?

— Программата му бѣше, да указва незаконността на тогавашното правителство, и да приготи народа къмъ едно законно правителство.

— Не можахте ли това нѣщо да направите въ България?

— Тамъ можихъ, тамъ го направихъ.

— Какъ мисляхте, като изработихте да ви даватъ пари русситѣ? Защо ви ги дадоха?

— Защото трѣбваше пари.

— Значи имаше нѣкакъвъ интересъ?

— Не, защото ако пишахъ азъ, мислѣхъ, че пиша за въ интереса на българския народъ, а не руския.

— Сетнѣ дълго отидѣ ли този в. „Деветий Августъ“?

— Отиде до 1887 г., до края на мѣсець Февруарий. И сетнѣ азъ самъ прѣстанахъ да го издавамъ, не че нѣмахъ срѣдства, не за това, че прокарвахъ това, което се вършеше въ България, но че азъ, като по най-строгъ начинъ осѣдихъ появляването на четата на Набокова, и за това понеже азъ получихъ виговоръ пазъ Цариградъ отъ дѣда Цанкова, оставихъ вече да го издавамъ.

— Защо го кръстихте „9-й Августъ“?

— Азъ го бѣхъ кръститъ „Народна Воля“, и послѣ го промѣниха на „Деветий Августъ“.

— Отъ гдѣ се промѣни?

— Отъ Букурещъ.

— Защо го кръстихте „Деветий Августъ“?

— Просто така.

— Не е ли за това, че ви е интересувало туй име?

— Безъ интересъ отъ това. Той бѣше „Народна Воля“.

— Какво разбирате съ „Деветий Августъ“?

— Нищо освѣнъ име. Промѣнението стана послѣ, защото